

84

att en sådan ryttare, vars vikt endast uppgick till 0,00025 milligram, på en minut förmådde framkalla en tydlig krökning hos klänget, om den genom ett lindrigt luftdrag sättes i dallrande rörelse. Under sådana omständigheter reagerade klängena ej på en ryttare (av bomullstråd), vars vikt endast utgjorde 0,00012 milligram, och lika litet åstadkommo de på klänget långsamt framkrypande bladlössen någon synbar retverkan. Emellertid äro dessa klängen betydligt känsligare än människans hud, på vars sensiblaste ställen det behövs en fallande vikt av minst 0,002 milligram för att framkalla en känselörnimmelse.

Denna utomordentligt fina känslighet för beröring är, särskilt hos klängeväxterna, specialiserad på ett mycket egendomligt sätt. Det är nämligen endast genom beröring med *fasta* kroppar, som klängena föranledas att kröka sig, däremot äro de fullkomligt okänsliga för det tryck, som de kunna utsättas för genom beröring med *vätskor*. Riktat man en fin, men kraftig vattenstråle vinkelrätt mot klängets känsligaste del, så försättes det i stark skakning, men av någon krökning förnimmes intet.

En sådan inträder däremot genast om vattnet innehåller uppslammade fasta partiklar, t. ex. små, för blotta ögat osynliga sandkorn. På samma sätt är även *rent* kvicksilver ur stånd att frambringa någon krökning, om det i en fin stråle sprutas på klänget; är kvicksilvret däremot förorenat av damm, kunna dammkornen räcka till för att frambringa en synbar krökning. Att denna okänslighet gent